

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Heden zoo gij Zijne stem hoort, verhardt uw hart niet.

PSALM 95 : 7, 8.

Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

MATTH. 22 : 14.

Benaarstigt u, om uwe roeping en verkiezing vast te maken.

2 Petr. 1 : 10.

No. 9.

1 Mei 1907.

12de Jaargang.

GEDENKNAALD TE SHARON, WINDSOR CO., VERMONT

OPGERICHT TOT DE NAGEDACHTENIS VAN DEN

PROFEET JOSEPH SMITH.

GEDENKNAALD TE SHARON, WINDSOR Co., VERMONT.

Dit monument, waarvan een afbeelding op de eerste pagina van dit nummer verschijnt, is door de Heiligen der laatste Dagen in het jaar 1905 opgericht tot de nagedachtenis van hunnen eersten profeet, dien God in het eerste gedeelte der vorige eeuw verwekt heeft om het Evangelie door openbaring te ontvangen en de bedeeling van de volheid der tijden te openen. De naald is van gepolijst graniet, en staat op het erf, waar de profeet geboren is. Naast het gedenkmaal staat het huis dat door den bewaarder van het monument bewoond wordt, en waar de bezoekers ontvangen worden en inlichting aangaande de geschiedenis en het werk van den verstorven profeet en de Heiligen der laatste Dagen kunnen verkrijgen.

Het monument werd op den 23sten December 1905 (den 100sten verjaardag van de geboorte van den Profeet Joseph Smith) gewijd door President Joseph F. Smith, het tegenwoordige hoofd der Kerk.

Wij willen onze lezers naar „*Ster*”-nummers 1, 2 en 13 van het jaar 1906 verwijzen, voor eenige interessante bijzonderheden in verband met dit gedenkmaal en deszelfs inwijding.

GEWICHTIGE KENNISGEVING.

De *Ster* van 15 Mei zal 24 pagina's bevatten, inplaats van 16 zooals gewoonlijk. Wij zijn voornemens in dat nummer te doen verschijnen, de „Officiële Verklaring van het Eerste Presidentschap van de Kerk,” welke verklaring in de laatstgehouden Algemeene Conferentie te Salt Lake City, 6 April 1907, voorgelezen en algemeen aangenomen is.

Deze Verklaring is de stem van al de leden der Kerk in de geheele wereld en is zeer gewichtig. Zij is het duidelijkste en tevens het sterkste document dat wij tot nog toe tot verdediging van ons volk in druk hebben gezien. Al de leden van de Kerk zouden het aandachtig moeten lezen en onder vrienden en vreemdelingen wijd en zijd verspreiden.

Wij zullen een aantal exemplaren drukken boven het gewone getal, en raden de Ouderlingen en Heiligen aan, om hunne bestellingen voor dat nummer zoo spoedig mogelijk in te zenden.

Er zal geene prijsverhooging zijn.

A. NIBLEY.

ONTSLAGEN.

14 April. — Ouderling Fredrick W. Hodgson is van zijne werkzaamheden in deze Zending eervol ontslagen. Hij arriveerde den 2den October 1904, en heeft zijne geheele zending in de Luiksche Conferentie doorgebracht.

ONZE PAARLEN.

Een brief van wijlen President LORENZO SNOW, aan de
Millennial Star, in 1841.

De Zaligmaker heeft ons geboden, onze paarlen niet voor de zwijnen te werpen. Het spijt mij, te moeten zeggen, dat dit voorschrift niet immer voldoende wordt in acht genomen door hen, aan wie de Heere door het eeuwig verbond Zijne paarlen van wijsheid, kennis en gaven heeft geschonken; en het gevolg is, dat wij zegeningen verliezen in plaats van ze te winnen; een afname van den Heiligen Geest volgt, inplaats van een toename, en ons verstand wordt een donkere kamer inplaats van verlicht te zijn. Hetgeen waarop ik wijs, is dit: Wij gaan te dikwijls in gesprek over dingen van het Koninkrijk Gods, met personen die een verkeerden en slechten geest hebben; en, ten allen tijde zeer verlangend zijnde om hun ons licht te doen zien, verstaan en erkennen, blijven wij in ons gesprek aandringen en volhouden tot wij in een onaangename geestestoestand vervallen en eindelijk onder denzelfden geest komen als de persoon met wien wij spreken. Wij behooren ons bijzonder te hoeden voor het begaan van zulke fouten.

Het is heel gemakkelijk om te verstaan of een gesprek ten voordeele is. Want alsdan gevoelen wij dat ons verstand verlicht wordt, en wij gevoelen de macht Gods op ons rusten door den Heiligen Geest; wij vinden gedachten die in ons verstand stroomen, en hebben macht om ze met volle vrijmoedigheid en gemakkelijkerheid uit te drukken. De gesprekken in dezen geest gevoerd, blijken van het grootste nut te zijn, niet slechts tot onszelven, maar voor de menschen met wie wij spreken; en nadat zij geëindigd zijn, blikken wij met het hoogste genoegen terug op het nuttige aandeel dat wij er in genomen hebben, en onze harten gaan uit in dankbaarheid tot den Allerhoogste voor het voorrecht ons toegestaan, om de deur van de geheimenissen der hooge hemelen open te doen en eenige van hunne heerlijkheden aan de zonen en dochteren der menschen mede te deelen.

Maar hoe verschillend is de uitwerking daarentegen, wanneer men aan verzoeking toegeeft en zijne paarlen voor de zwijnen werpt! Als wij ons gouden talent, ons hemelsch licht, uitoefenen in gesprek met andere personen, in een slechten, twistzieken geest, schijnen onze geesten onvruchtbaar te zijn tot het voortbrengen van gedachten; de Heilige Geest komt niet meer tot onze hulp, ons redeneeringsvermogen kan den bovennatuurlijken bijstand waaraan het gewend is, niet meer waarnemen, onze tong wordt gebonden, en ons geheele verstand wordt in een mantel van akelige duisternis gehuld, en eindelijk worden wij over onszelven geërgerd terwijl wij met het gesprek voortgaan tot wij ten laatste zelf met den twistzieken geest van onzen tegenstander

bevangen worden. En welk genoegten putten wij er uit, wanneer ons gesprek geëindigd is en wij er aan terug denken? Is het ons tot nut geweest? Waren wij den Heere aangenaam? Het antwoord ligt voor de hand; het gesprek heeft ons geen goed gedaan, noch heeft de Heere onze handeling goedgekeurd. Want indien Hij ze had goedgekeurd, zou Zijn Heilige Geest bijstand verleend hebben, en ons verstand zou geopend zijn geworden, onze tongen zouden gereed geweest zijn om te spreken, en het onderhoud zou van verstandelijke vruchtbaarheid overvol geweest zijn, en wij zouden in onzen arbeid gezegend zijn geweest.

Een gesprek in dezen geest te voeren, met de uitwerking die er aan verbonden is, is de grootste dwaasheid. Het is verkeerd en zondig in de oogen des Heeren. Laat ons in dit opzicht dan wijsheid en voorzichtigheid gebruiken.

EEN GROOT MAN.

EENIGE BLIKKEN IN HET LEVEN VAN HEBER C. KIMBALL.

(Vervolg van blz. 136)

Ter gelegenheid van het Kerstfeest van 1837 werd te Preston eene speciale conferentie gehouden, waar ongeveer 300 leden van de Kerk tegenwoordig waren. Omtrent 100 kleine kinderen werden daar en toen ingezegend.

Op zekeren dag in het voorjaar van 1838, zond de Baptisten-gemeente van een dorp tusschen Downham en Burnley gelegen, een persoonlijke, dringende uitnoodiging om te komen prediken. Niettegenstaande de weigering wegens andere werkzaamheden, bleven de bezoekers aanhouden, tot de broederen beloofden eenmaal te prediken. Toen zij dit deden en over de opstanding en de eerste beginselen spraken, waren de hoorders zoo verheugd dat de tranen hun over de wangen rolden en de predikant zich niet kon weerhouden van herhaaldelijk in zijne handen te klappen van vreugde. Den volgenden morgen kwam een comité wederom verzoeken om te prediken, zeggende, dat de bevolking groot belang stelde en dat verscheidene werkgevers hunne fabrieken hadden gesloten, zoodat het volk naar de predikers kon gaan luisteren. De schrijver van het verslag zegt: „Wij waren genoodzaakt om te weigeren. Wij konden nauwelijks van hen scheiden, en toen wij gingen, weenden zij als kleine kinderen. Zulk een begeerte om het Evangelie te hooren had ik nooit tevoren gezien. Daarna gingen wij naar Downham, doopten verscheidene en bevestigden 40 personen.”

De tijd was nu nabij, dat de Zendingen naar hun tehuis in Amerika zouden terugkeeren. Bij het afscheidnemen in de verschillende Vertakkingen had een aandoenlijk schouwspel plaats. Apostel Kimball schrijft van zijn vertrek uit Chatburn: „Toen ik door de straten ging,

werd ik door velen gevolgd. De bewoners der huizen kwamen aan de deuren staan en gaven aan hun verdriet in tranen en gebroken zinnen lucht. Toen ik dit schouwspel zag, nam ik met eerbied mijn hoed af, want ik gevoelde alsof ik op heiligen grond was. De Geest des Heeren rustte op mij en ik werd gedrongen om die heele landstreek te zegenen. Ik werd tot Clithero door velen gevolgd, die ook dan zelfs nauwelijks van mij scheiden konden. Mijn hart was gelijk het hunne, en mijn hoofd was een tranenfontein, want ik weende, nadat ik hun vaarwel had gezegd, nog voor verscheidene mijlen. Driemaal moest ik van den weg afwijken, om mijne oogen met het water van de beek te baden."

Den 8sten April 1838 werd te Preston een conferentie gehouden, met 6 à 700 tegenwoordig. 40 gedoopte leden werden er bevestigd en omtrent 100 kinderen ingezegend. Acht maanden was het geleden sedert de dienstknechten Gods in Engeland arriveerden en hun zendingswerk begonnen. Omtrent 2000 personen waren in dien tijd gedoopt geworden; van dit getal waren 1500 de vrucht van den persoonlijken arbeid van President Heber. C. Kimball. 23 Vertakkingen of Gemeenten van de Kerk waren opgericht.

Een week voor hun vertrek uit Engeland schreven de twee Apostelen Heber C. Kimball en Orson Hyde eene profetie, onderteekenden en verzegelden ze en overhandigden ze aan de broederen. Daarin bevonden zich de woorden: „Broeder Webster zal in den Geest des Heeren niet blijven, maar zal de waarheid verwerpen en een vijand tot Gods volk worden." Broeder Webster, toen een goed lid, was een man van veel invloed, wegens zijne bekwaamheden. Toen de profetie later in vervulling kwam en deze man in opstand was gekomen, werd de brief die in de bewaring van sommige broederen was geweest, opengebrouwen, en de profetie voorgelezen, waardoor de gemeente grootelijks versterkt werd en Webster's invloed vernietigd.

De boot „*Garrick*", waarop de Zendingen huiswaarts reisden, was hetzelfde schip waarmede zij het vorige jaar waren gekomen. Toen had zij van een andere boot eene weddenschap afgewonnen, door het eerst de haven van Liverpool in te zeilen. Ditmaal voer zij gelijktijdig met de boot „*New England*" uit deze haven, en een weddenschap werd tusschen de twee, die beide New-York tot bestemming hadden, aangegaan. Toen Sandy Hook (nabij New-York) gepasseerd was, was de „*New England*" 4 of 5 mijlen vooruit, — maar Heber C. Kimball had de manschappen der „*Garrick*" beloofd dat deze laatste het op de andere zou winnen. Nu verliet alle wind eensklaps de zeilen der „*New England*", terwijl een flinke wind die der „*Garrick*" deed zwellen, met het gevolg dat de boot, welke de „*Mormoonsche*" Ouderlingen droeg, een uur vroeger dan de andere de haven van New-York binnenliep.

De broederen kwamen tehuis aan, slechts om deel te nemen aan de hevigste vervolging en mishandelingen, die de Heiligen hebben te

doorstaan gehad. In November 1838 was de stad Far-West tot den ondergang gedoemd. Heber en zijne lotgenooten te Far-West werden met de punt van de bajonet door het gepeupel van den Staat Missouri voortgedreven en gedwongen om van al hunne bezittingen afstand te doen, onder de oogen van rechters, magistraten, Methodistische, Presbyteriaansche, Campbellietische en andere sekten-predikers. Toen zij zich manmoedig in het onvermijdelijke voegden, zeide een rechter, Cameron, met een vloek: „Zie hoe ze nog lachen. Ze zijn geslagen, maar niet overwonnen.” Dit was echter niet al de mishandeling die op het beproefde volk geladen werd, want velen werden in de gevangenis geworpen, anderen vermoord, vrouwen onteerd, en velen werden in den winter naar buiten gejaagd, terwijl hunne huizen werden geplunderd en verbrand. Op zijne beschrijving van die noodlottige dagen, laat Heber volgen: „Met de mate waarmede zij aan de Heiligen der laatste Dagen hebben gemeten, zal hun wedergemeten worden, en vol, overlopende, en viervoudig aan al degenen die geholpen hebben om ons te vervolgen en te verdrijven; en zoo gewisselijk als de Heere, de Almachtige God, leeft, zal ik het beleven en zien gebeuren!” — Deze profetie had hare vervulling gedurende den Burgeroorlog (1861 — 65), toen deze streek letterlijk in vuur en bloed gedoopt werd.

(Wordt vervolgd.)

GODS BESCHERMENDE HAND.

De Heiligen der laatste Dagen hebben talrijke voorbeelden gehad van de voorzienigheid Gods in het beschermen van het leven zijner kinderen terwijl zij te land of op zee reizen. Een dergelijk geval dat onlangs plaats vond, zal interessant zijn voor de lezers van de „*Ster*”. Bijna iedereen is bekend met de berichten van de ontzettende schipbreuk 21 Februari j.l. vóór den Hoek van Holland geleden door het rampspoedige stoomschip, de *Berlin*, toen zoo vele menschen omkwamen, waaronder een aantal zangers van het Berlijnsche Opera-gezelschap, dat te Londen voorstellingen had gegeven. Tot dat gezelschap behoort een lid van onze Kerk, een broeder, Wolter genaamd, die op den Zondag vóór de schipbreuk de bijeenkomst der Heiligen in de Finsbury Hall, te Londen, bijwoonde. Hij ontving de ingeving van den Geest des Heeren om niet met de *Berlin* te vertrekken, en hij trachtte andere leden van het gezelschap er toe te bewegen om met hem een dag vroeger per Batavier Line naar Rotterdam te reizen, doch hij kon ze niet overhalen. Hij ging echter alleen en ontkwam zoodoende aan de gruwelijke ramp. Hij bereikte Berlijn, de Duitsche hoofdstad, veilig en met dankbaarheid tot God voor zijn behoud. De Heiligen behooren immer te luisteren naar de influisteringen van den goddelijken Geest.

Mill. Star.

„TOEN STOND HIJ OP, EN BESTRAFTE DE WINDEN EN DE ZEE”.

Dit deed Hij eenmaal, en zal Hij wederom doen, op het gebed Zijner geloovige kinderen.

Velen die met hunnen Hemelschen Vader een verbond gemaakt hebben in het watergraf des doops, weten hoe Satan op vele wijzen getracht heeft om de voltrekking er van te verhinderen.

Den 8sten Maart 1907 waren eenigen te Den Haag samengekomen om 3 personen te doopen tot leden van de Kerk. Het was een schoone dag geweest, maar bij het naderen van den avond kwam er een storm op, met een hevigen wind van uit de zee. De avond was zeer donker en de lucht zwaar en de regen stroomde neder. Wij toefden eenigen tijd, niet wetende of wij den tocht konden wagen. Op het eerste gedeelte van den weg was het weder tamelijk goed, maar als wij in het open land kwamen, was de wind zoo sterk, dat de regen, door den wind voortgedreven, onze aangezichten als met spelden prikte. Omtrent halfweg rieden sommigen ons aan om terug te keeren, en zeiden dat het dwaasheid was om te trachten te doopen en dat indien wij het deden, wij zeker zouden verdrinken. De zwakste zuster in de groep spoorde aan om verder te gaan en wij gingen voort, terwijl wij door den wind bijna teruggewaaid werden. De zusters liepen kort achter de broederen, om zich wat uit den wind en uit den onmeedoogenden regen te houden. Eindelijk bereikten we den zeeoever, nadat wij verscheidene malen met onzen rug tegen den wind hadden geleund, zonder een woord tot elkander te kunnen spreken.

Op het strand kwamen wij tezamen, bogen onze hoofden in gebed tot onzen Vader in den Hemel, en smeekten Hem met vol geloof, om de elementen der natuur te bedaren. Zoodra ons gebed geëindigd was, werd alles stil, de maan brak door de wolken, de wind legde zich, en zelfs de golven werden kalm tot op het gewone spoelen van het water op de kust na. Op 200 meter afstand was de branding zoo sterk, dat de golven 20 voet hoog in de lucht sprongen en in alle richtingen schuim en water heensloegen, maar onze plek was stil en rustig, alsof zij afgezonderd geweest ware. De vuurtoren wierp zijne zoekende stralen op ons, als om ons te helpen opdat wij onzen weg duidelijker mochten zien en niet struikelen, en scheen te zeggen: „Menigmaal heb ik menschen uit de diepe wateren zien redden, en nu wensch ik getuige te zijn van het redden van menschen uit de zee van zonde en dood”.

Toen de doop voltrokken was, viel een groote, woeste golf op het strand aan en rees van 10 tot 12 voet hoog, alsof ze gedwongen ware geweest om te wachten tot wij klaar waren, en nu losgelaten, op ons aansprong om ons te vernietigen. Dat ziende, riepen wij allen uit: „Gods werk is ons zeer wonderbaar.”

Het is voor ons duidelijk, dat onze Hemelsche Vader onze handelingen goedkeurde. Moge deze ondervinding dienen tot een getuigenis voor sommigen die aarzelen en bedeesd zijn.

(Uit het Engelsch.)

JONATHAN E. OPENSHAW JR.

„ZWIJG, WEES STIL.”

(Vertaling door Ouderling FRANK I. KOOYMAN, van een onzer Engelsche Zondagschoolliederen — No. 218).

Meester, de stormwinden woeden!
Onstuimig is 't bandloos tij!
De lucht is ontzettend pikdonker,
Geen haven of hulp nabij.
„Bekommert U dan niet ons sneven?”
Hoe kunt gij slapen, Heer?
Nu elk oogenblik aaklig ons dreigt met
Een graf in het kokend meer?

KOOR: Den wind en de zeeën beheerscht mijn wil,
Zwijg, wees stil! zwijg, wees stil!
Zij het de woede van 't noodgetij,
Of duiv'len, of menschen, of wat het ook zij;
Geen zee deert het vaartuig waar Hij mee vaart,
Die Heer is van hemel en zee en aard:
Zij allen volgen gedwee mijn wil,
Zwijg, wees stil! Zwijg, wees stil!”

Meester, verslagen van geeste,
Buig 'k heden in smart mij neer,
Mijn hart is ten diepste bekommerd,
Word wakker en red mij, Heer!
Ik lig in een schrikzee van zonde,
Waarin 'k steeds dieper zink,
Ik verga hier! 'k verga! o mijn Meester,
O red mij eer ik verdrink.

Meester, de schrik is nu over,
't Is rustig op land en vloed;
De zon kiest het meer tot haar spiegel,
En vree is in mijn gemoed.
O toef, mijn gezegende Heiland,
Houd mij aan Uwe hand,
En ik anker met vreugd in Uw haven,
En rust aan het zalig strand.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

TERUG TE INDEPENDENCE, MISSOURI, IN 1907.

Met welk een voldoening vernemen de Heiligen der laatste Dagen den terugkeer naar Independence, Jackson County, Missouri, — de streek waaruit hun volk in het jaar 1833 daar tusschen twaalf en vijftien honderd zielen sterk, op zulk een wreede, misdadige wijze door het gepeupel werd verdreven. Het is juist die plek, die in een openbaring in 1831 aan den Profeet Joseph Smith gegeven, werd aangehouden als de centrale vergaderplaats en Ring van Zion, de plaats waar een voorname Tempel den Heere moet gebouwd worden. Het is het geloof van de Heiligen der Laatste Dagen, dat de Heere Zijne profetiën aan Zijne dienstknechten de profeten gegeven, op Zijn tijd en wijze zal in vervulling brengen.

De Kerk is reeds sedert enkele jaren wederom eigenares van een stuk grond, nabij het aangewezen tempelsterrein, te Independence. Het stadje is mooi gelegen, niet ver van de stad Kansas City, en behoort tot de zendingsindeeling bekend als de Zending der Centrale Staten, waarvan het hoofdkantoor te Kansas City was. Dat hoofdkantoor is, bij besluit van de Autoriteiten der Kerk, nu overgeplaatst naar Independence, eensdeels omdat de onkosten van het Zendingskantoor daar aanmerkelijk minder zullen zijn dan in de groote stad waar het tevoren was.

Tevens werd door de Presidenten van vier Zendingen, n.l. van die der Centrale Staten, der Oostelijke Staten, der Noordelijke Staten, en van Colorado, besloten, om met samenwerking dezer vier afdelingen een tijdschrift te Independence uit te geven tot bevordering van het werk des Heeren in genoemde gedeelten van de Republiek der Vereenigde Staten. De naam voor dat tijdschrift gekozen is, de „Liahona,” een naam ontleend aan het Boek van Mormon, en het zal wekelijks uitgegeven worden. De datum voor het verschijnen van het eerste nummer vastgesteld, was de 6de April, zijnde de 77ste verjaardag van het oprichten der Kerk.

Aangaande de houding der bevolking te Independence, tegenover de Zendelingen, schrijft Ouderling B. F. Cummings, die geroepen is om de redactie der „Liahona” te voeren, het volgende: „Een stellige vriendschap wordt tegenover mij persoonlijk en tegenover al de Zendelingen betoond door een ieder met wie wij in aanraking komen, en wij moeten nog het eerste woord hooren of het eerste teeken zien van tegenstand. Wij hebben allen getracht om zoo te handelen, dat opgewondenheid en onnoodige beweging vermeden werd, en ik geloof dat wij daar opmerkelijk wél in geslaagd zijn, alhoewel wij teekenen zien en hooren van veel onderdrukte belangstelling in hetgeen wij doen.”

UTAH-NIEUWS.

Broeder Frank I. Kooijman, onze agent te Salt Lake City, zendt ons bericht van het reorganiseeren van het presidentschap der Hollandsche Vergaderingen te Salt Lake City. Door het verhuizen van President Stanley F. Taylor en zijn Tweeden Raadgever, Broeder D. van der Werff, werd het noodig deze broederen van hunne roeping in de Hollandsche vergaderingen te ontslaan en een nieuw Presidentschap aan te stellen. De broederen verkregen een eervol ontslag en door de Autoreiten werd aangewezen Ouderling Nicholas G. Smith, als de nieuwe President, met Ouderlingen John Kooyman als Eersten, en Uffo Uffens als Tweeden Raadgever. Deze broederen zijn het meerendeel van de Hollandsche Heiligen wel bekend; Br. J. Kooyman was onze vorige Ster-agent te Salt Lake City en de andere twee hebben onlangs in Nederland een zending vervuld. Moge de Hollandsche vergadering te Salt Lake City, zoowel als die te Ogden, velen ten zegen zijn en voortdurend toenemen.

Ouderling Kooyman zond ons ook bericht van het voltooiën van een nieuw Kerkgebouw voor de 17de Wijk van Salt Lake City, n.l. waar Br. Kooyman woonachtig is. Het is een fraai en degelijk gebouw in Gothischen stijl, en is Zondag 31 Maart door President Joseph F. Smith ingewijd tot den dienst van onzen Hemelschen Vader. De feestelijke gelegenheid werd gedurende vijf dagen voortgezet, door iedereen avond een afwisselend program met zang, orgelspel en toespraken over gewichtige onderwerpen als deze: „Wat is het Evangelie?” „Onze geschiedenis, en hetgeen wij tot stand gebracht hebben”; „Onze kinderen en de toekomst”; „De geest van het Evangelie; hoe wij staan tegenover anderen.”

Van de Algemeene Conferentie, in het begin der maand April te Salt Lake City gehouden, deelt Broeder Kooyman mede: „Wij hebben een heel goede conferentie gehad. Ook de Hollanders hadden een vergadering en wel in de zaal van de 14de Wijk. Deze was zoo vol, dat enkelen slechts een staanplaats krijgen konden.”

Een der welvarende, groeiende „Mormoonsche” steden in het middengedeelte van Utah is American Fork. Het toenemende ledental van de gemeente der Kerk aldaar maakte het weinige jaren geleden (in 1901) noodzakelijk om haar in groote wijken te verdeelen. In de nieuwgevormde wijken zette men zich dienovereenkomstig aan het werk om geschikte kerkgebouwen op te richten, met het gevolg dat vier mooie, degelijke gebouwen gelijktijdig gereed kwamen. Twee werden er ingewijd op Zondag 17 Februari j.l. en de andere twee op Zondag 17 Maart. — Zion groeit!

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Wij verkregen voor de *Ster* nog opgaaf van nieuwe inteekenaren, als volgt: Van Ouderling Frank I. Kooyman, Salt Lake City, 2; van Pres. A. H. Cannon, 2; van Ouderling Maarten Dalebout, 1 en van Ouderling Jas. A. Hooper, wederom 2.

Tot op den dag dat dit nummer van de *Ster* in druk gegeven werd, werden nog gedoopt: te Verviers, België, 1 persoon; te Groningen, 1; en te Den Haag, 2. Wij vernamen verder, dat ook te Arnhem 5 personen werden gedoopt.

Broeder H. van Braak schrijft uit Ogden. „Ik geloof dat de Nederlandsche „*Ster*” nuttig is ook voor degenen die in Zion zijn, en ik zal ook mijn invloed gebruiken om nieuwe inteekenaren te verkrijgen in Zion, omdat het goed is voor het Nederlandsche volk hier en ook voor de Zending, welke mij nog lief en dierbaar is.”

Broeder P. J. Graven getuigt: „Ik vind het tijdschrift *De Ster* zeer onderhoudend en leerrijk.”

Ouderling L. G. Hardy Jr. schrijft uit Utrecht: „Wij hadden hier Zondag 21 April een buitengewoon goede vergadering. Er waren 30 vreemdelingen aanwezig en wij hadden niet genoeg stoelen.”

Den 14den April had te Amsterdam in de Zaal De Wittenstraat eene buitengewone vergadering plaats, ter gelegenheid van het afscheidnemen van Conferentie-President Wells L. Brimhall. Iedere stoel was bezet, en een goede bijeenkomst werd genoten, waarin allerwegen blijk gegeven werd van de liefde en achting die den heenreizende werd toegedragen. De berichtgever meldt, dat de vergadering haast zoo goed was als een conferentie. Bij de gelegenheid was ook tegenwoordig Ouderling Le Grand Richards, Pres. Brimhall's opvolger, die aan de gemeente werd voorgesteld.

LEIDEN. — Zondag 21 April werd te Leiden eene zaal geopend voor de geregelde vergaderingen van de Heiligen en hunne vrienden. Het lokaal is gelegen Hooglandsch Kerkhof, 40. Bij de opening waren aanwezig Pres. J. E. Openshaw Jr., Ouderlingen Dorr Marsh en James Pitt, die te Leiden werkzaam zijn, en de Ouderlingen en eenige leden van Den Haag, alsmede de leden van de Leidsche Vertakking en 28 vrienden. Het lokaal was geheel gevuld, en sommigen moesten staan.

Een mooi geschenk, bestaande uit een avondmaals-stel van geslepen glas en een grooten Staten-Bijbel, was door Broeder en Zuster P. A. Feltzer aangeboden, en door de Vertakking in dank ontvangen.

Pres. Alex Nibley brengt goede berichten uit België. Te Brussel, te Charleroi, te Luik en te Verviers zijn de vooruitzichten gunstig. In de vergadering te Luik waren Zondag 14 April 15 vreemdelingen aanwezig, en het lokaal was vol. De onderzoekers in die stad zijn bijna allen Vlaamsch- of Duitschsprekende personen, en sommigen kunnen geen Fransch spreken. Te Brussel hopen de broederen in de maand Mei eenige personen te doopen.

Pres. Nibley hield 13 April te Luik eene priesterschapsvergadering met de Zendingen van Luik en Verviers, en 15 April eene te Brussel met de Zendingen van Brussel en Charleroi.

„GIJ ZULT ZWERVENDE EN DOLENDE ZIJN OP AARDE”.

Een der eerste Twaalf Apostelen van de Heiligen der laatste Dagen was David W. Patten, een man die onder zijn volk bemind was wegens zijne groote rechtschapenheid, en door de vijanden gevreesd wegens zijne stoutmoedigheid en de strengheid zijner bestraffingen die hij hun bij gelegenheden toediende.

Een zijner gaven die hem groote achting bij het volk verwierven als een dienstknecht des Heeren, was de gave der gezondmaking, zoodat algemeen van hem gezegd werd, dat hij er nooit in faalde de zieken die hij in den naam des Heeren bediende, gezond te maken. Hij stierf toen hij President der Twaalf Apostelen was, als een martelaar, in de verdediging zijner vervolgte broederen den 25sten October 1838. President Wilford Woodruff heeft getuigd, dat het de wensch van David W. Patten was om den martelaarsdood voor zijnen Heere en Meester te sterven. Toen hij in een gesprek met den Profeet Joseph Smith zijn wensch uitsprak, en zeide dat hij er om gebeden had, werd deze er zeer over bewogen en gaf hij er zijn innige spijt over te kennen, zeggende, „als een man van uw geloof den Heere om iets bidt, verkrijgt hij het gewoonlijk.”

Zoo veel, om aan te duiden, wie Apostel David W. Patten was. Onder zijne belangrijke ondervindingen is er een die betrekking heeft op bovenstaanden titel, en welke wij hier laten volgen:

Het was waarschijnlijk in het voorjaar van 1836, niet lang na zijne aankomst in den Staat Tennessee, waarheen hij op zending was gekomen, dat broeder David W. Patten een der merkwaardigste ondervindingen van zijn leven had. Hij logeerde te dien tijde in de woning van Levi Taylor, den stiefvader van Abraham O Smoot (Abraham O. Smoot was de vader van onzen tegenwoordigen Apostel Reed Smoot), en was naar Paris, een plaats op 16 mijlen afstand gelegen, geweest om eene vergadering te houden. Toen hij des avonds naar huis reed en zich juist bevond waar zijn weg door een plaats voerde, welke dicht met kreupel-

hout begroeid was en in deze streken „dor land” genoemd wordt, werd hij opeens gewaar dat naast hem een persoon te voet gelijken tred hield met het paard waarop hij reed.

De bijzonderheden van deze ontmoeting zijn in 't kort verhaald in den hiervolgenden brief door Broeder Abraham O. Smoot later uit de stad Provo, Utah, aan President Joseph F. Smith geschreven.

President Joseph F. Smith, Salt Lake City.

Geachte Broeder: — In verband met het onderwerp van de ontmoeting tusschen Kaïn en Broeder David W. Patten in den Staat Tennessee, waarover U mij geschreven heeft, wil ik zeggen dat het was in de maand September 1835, indien ik mij goed herinner.

Het was op een avond, juist in de schemering, toen Broeder Patten op het huis van mijn vader aanreed, van zijn paard afsteeg en binnenkwam. De familie bemerkte aanstonds dat zijne gelaatsuitdrukking geheel veranderd was. Mijne moeder, die de verandering op zijn gelaat het eerst had gezien, vroeg: „Broeder Patten, zijt ge ziek?” Hij antwoordde dat hij niet ziek was, maar zooveen een zeer merkwaardig personage had ontmoet, die zich uitgaf als Kaïn die zijnen broeder Abel vermoord had. Hij vertelde de omstandigheden, zoo goed ik mij kan herinneren, op de volgende wijze:

„Terwijl ik over den weg reed, zag ik eensklaps een zeer vreemd persoon naast mij loopen. Hij liep naast mij over een afstand van omtrent twee mijlen. Zijn hoofd kwam omtrent gelijk met mijne schouders terwijl ik in het zadel zat. Hij droeg geene kleeding, maar was met haar bedekt. Zijne huid was zeer donker. Ik vroeg hem waar hij woonde, en hij antwoordde dat hij geen tehuis had, dat hij op aarde rondzwierf en heen en weer trok. Hij zeide dat hij een zeer ellendig wezen was, dat hij den dood ernstig had gezocht op aarde, maar dat hij niet kon sterven, en dat zijne zending was de zielen der menschen te verderven. Toen hij zich aldus uitdrukte, bestrafte ik hem in den naam van den Heere Jezus Christus onkrachtens het Heilige Priesterschap, en beval hem om van mij weg te gaan, en hij vertrok onmiddellijk uit mijn gezicht. Toen hij mij verliet, was ik nabij uw huis.”

Er werd over de omstandigheden veel gesproken door Broeder Patten en mijne familie maar ik herinner mij niet wat, doch het bovenstaande is in hoofdzaak zijne verklaring tot ons op dien avond. De datum is zooals ik mij het best kan herinneren en ik meen dat ik hem recht heb, maar het kan mogelijk in het voorjaar van 1836 zijn, hoewel ik tamelijk zeker ben dat de andere datum de rechte is.

Hopende dat het bovenstaande voor U bevredigend zij en aan het doel beantwoordt, verblijf ik steeds met de vriendelijkste groeten,

Uw vriend en broeder, A. O. Smoot.

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 141.*)

1902.

14 Januari. — Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, woonde een speciale vergadering van de Kerk bij te Luik, waar hij een toewijdingsgebed tot God opzond over België en zijn bevolking, om het land den Heere op te dragen voor de prediking van het Evangelie.

16 Januari. — Eene speciale vergadering werd te Brussel gehouden, alwaar Pres. Francis M. Lyman ook aanwezig was.

19 Januari. — Een goede conferentie werd te Rotterdam gehouden, die vereerd werd met de tegenwoordigheid van Pres. Francis M. Lyman. Drie vergaderingen hadden plaats in de Zaal „Excelsior.” Ongeveer 200 vreemdelingen waren aanwezig. Broeder B. M. Young, van Brussel, gaf vioolmuziek te hooren, begeleid door Broeder W. M. Bond met de piano. 31 Zendingen waren aanwezig; en een verslag gaf aan, 63 personen in de Rotterd. Conferentie gedoopt gedurende de laatste 7 maanden van 1901. Een gunstig verslag van de conferentie verscheen in het Rotterdamsch Nieuwsblad.

24 Januari. — Ouderling H. de Brij, die sedert 31 Juli 1900 over de Rotterdamsche Conferentie had gepresideerd en tegelijkertijd de redactie van de *Ster* had waargenomen, werd van het *Ster*-werk ontslagen, om zich uitsluitend aan de belangen dezer Conferentie te wijden.

Ouderling L. van den Akker werd ontslagen van het presidentschap der Brusselsche Conferentie, en aangewezen om aan de redactie van de *Ster* te arbeiden. Ouderling S. S. Stevens werd aangewezen om de leiding der Brusselsche Afdeeling over te nemen.

29 Januari. — Ouderling La Fayette T. Whitney werd aangesteld als Secretaris der Nederlandsch-Belgische Zending.

10 Februari. — 20.000 ex. „*Beproeft alle dingen*” werden gedrukt.

Een volledig verslag van Pres. F. M. Lyman's predikatie te Rotterdam verscheen in het Amsterdamsche Dagblad, de *Telegraaf*.

16 Februari. — De Zaal „Excelsior” te Rotterdam werd per contract in huur genomen, en van dezen datum aan hebben de geregelde vergaderingen der Rotterdamsche gemeente plaats in deze zaal. Een geschikt kantoor en vertrekken voor de Zendingen der Rotterdamsche Vertakking zijn met de nieuwe zaal verbonden. Deze arbeiders namen hier hun intrek, terwijl het adres van het Hoofdkantoor der Zending bleef Izaäk Hubertstraat 120. Tot deze verandering plaats vond, was het kantoor der Zending en dat der Rotterd. Conferentie één geweest.

Februari. — Deze maand vertrok Pres. Sylvester Q. Cannon met

Pres. Francis M. Lyman naar Palestina, om het Heilige Land, Egypte Griekenland, Italië en de Turksche Zending te bezoeken.

9 Maart. — Te Amsterdam werd eene conferentie gehouden. De avondvergadering had plaats in de Zaal „Odéon”, Singel 460. Solo's werden gezongen door Ouderlingen Geo Hickenlooper en H. E. King.

2 April. — 2.800 Fransche traktaten werden uit Zwitserland ontvangen voor gebruik in België.

1 Mei. — Te Groningen werd een nieuw lokaal, gelegen Gedempte Kattendiep, in gebruik genomen voor de vergaderingen der Vertakking.

11 Mei. — Pres. R. E. Beima, van de Amsterdamsche Gemeente, werd wegens den toestand zijner gezondheid, eervol ontslagen, en Ouderling Frans Wiegel aangesteld als zijn opvolger, met Ouderlingen E. van Boerum en Jan Kooyman als Raadgevers.

12 Mei. — Een goed vergaderlokaal en kantoor werd te Leeuwarden per contract gehuurd, en is gelegen Klokstraat, No. 8. Vanaf dezen datum werden de geregelde bijeenkomsten der Vertakking Leeuwarden in dit lokaal gehouden.

25 Mei. — Conferentie te Arnhem. De avondvergadering had plaats in het *Logegebouw*, en ongeveer 100 vreemdelingen waren aanwezig. Solo's werden gezongen door Ouderlingen Geo Hickenlooper en H. E. King.

8 Juni. — Conferentie te Groningen, in de Zaal van het CONCERTHUIS, Poelstraat, 30. In de avondvergadering waren omtrent 100 vreemdelingen. Een verslag, in de conferentie bekend gemaakt, gaf aan, 40 personen gedoopt gedurende de laatste acht maanden.

10 Juni. — Een buitengewone vergadering had plaats te Leeuwarden, en omtrent 80 vreemden woonden dezelve bij.

15 Juni. — Twee buitengewone vergaderingen te den Haag. Des avonds waren omtrent 80 belangstellende vreemdelingen aanwezig.

12 Juli. — Broederen Iemke Kooijman van Amsterdam, en Christiaan F. E. Weening Jr., van Rotterdam, werden door Pres. S. Q. Cannon tot Ouderlingen verordineerd en tot het zendingswerk gewijd, geroepen zijnde om in Nederland eene zending te vervullen.

25 Juli. — Eene conferentie-vergadering werd te Amsterdam in de Zaal ODÉON gehouden, en door 235 vreemdelingen bijgewoond. De gelegenheid was het bezoek van Apostel Francis M. Lyman.

26 Juli. — Een uitvoering van muziek en voordrachten werd te Rotterdam gegeven in de Zaal EXCELSIOR, ter gelegenheid van de conferentie.

27 Juli. — Conferentie der Ned.-Belg. Zending, te Rotterdam. Zij werd vereerd met het bezoek van Pres. Francis M. Lyman, van de Europeesche Zending, en Pres. Hugh J. Cannon, van de Duitsche Zending. Speciale muziek werd geleverd door het zangkoor der Rotterd. gemeente, onder directie van Ouderling L. Van den Akker, zangsolos door Broeders H. E. King en W. F. Smith. In de avondvergadering waren 200 vreem-

delingen aanwezig. De dagbladen gaven gunstige verslagen dezer conferentie. Broeder Gabriël J. Neerings, van Dordrecht, werd op zending geroepen en door Apostel F. M. Lyman verordineerd.

Juli. — Deze maand werd te Den Haag een lokaal, gelegen Breughelstraat 1, in gebruik genomen voor de bijeenkomsten der Vertakking.

1 Augustus. — Het tijdschrift „*De Prins*”, te Amsterdam uitgegeven, nam een speciaal artikel door Pres S. Q. Cannon geschreven, in zijne kolommen op. Omtrent dezen tijd schreven verscheidene andere tijdschriften en nieuwsbladen gunstig over de Heiligen der laatste Dagen.

30 Augustus. — De eerste uitgave van het boekje, getiteld, *Een Profet der laatste Dagen* werd van den drukker ontvangen, en bestond uit 1000 exemplaren.

11 September. — Pres. Geo. L. Weiler, van de Arnhemsche Conferentie, werd van zijne zending ontslagen, en Ouderling Lorenzo J. Rigby aangesteld om hem op te volgen als President van genoemde Conferentie.

12 September. — Ouderling La Fayette T. Whitney, Secretaris der Ned.-Belg. Zending, werd van zijne werkzaamheden ontslagen, om naar huis terug te keeren.

25 September. — 20.000 ex. „*Beproeft alle Dingen*” werden gedrukt.

8 October. — Pres. S. Q. Cannon werd van zijne zending in Nederland en België ontslagen, en als President dezer Zending opgevolgd door zijn broeder, Ouderling Willard T. Cannon.

14 October. — Pres. S. F. Taylor, van de Amsterdamsche Conferentie, werd van zijne werkzaamheden ontslagen, en in dat ambt opgevolgd door Ouderling James W. D. Hurren.

21 October. — Pres. H. De Brij, van de Rotterdamsche Conferentie, werd van zijne zending ontslagen, en Ouderling Gerrit J. Kruitbosch in diens plaats aangesteld.

22 October. — Ouderling Albertus Bragonje is aangesteld als Secretaris der Ned.-Belg. Zending.

October. — Deze maand werd een nieuwe uitgave, groot 10.000 ex. van het traktaat „*Kenmerken van de Kerk van Christus*”, gedrukt.

(Wordt vervolgd.)

I N H O U D :

Gedenknaald te Sharon, Windsor Co., Vermont	Blz. 146	„Zwijg, wees stil”	Blz. 152
Gewichtige Kennisgeving	„ 146	Terug te Independence, Missouri, in 1907	„ 153
Ontslagen	„ 146	Utah-Nieuws	„ 154
Onze Paalen	„ 147	In ons eigen Zendingsveld	„ 155
Een groot Man	„ 148	„Gij zult zwerrende en dolende zijn op aarde”	„ 156
Gods beschermende Hand	„ 150	Geschiedenis der Nederl.-Belg. Zending	„ 158
„Toen stond Hij op, en bestrafte de winden en de zee”	„ 151		

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam. Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.